

Kulkee joki yli nukahtaneen maan
virtaa laulaa jytynytt lauluun
ja kaislat huojuu talven aurinkoon
sielut tll elneitten huokaa kuutamoon

Tunnen tien se on kuin tuttu unista
jota kulkee eik sit tiet kukaan tunnista
raivo neen kahlittuna tilaisuutta odottaa
pakahtunut kello muinoin murtunut

Silmien takana
oon kaukana kuin kaukaisin satama
silmien takana
oon kaukana kuin pilvien takana
silmien takana
oon kaukana kuin kaukaisin satama
silmien takana
oon kaukana kuin kuu

Ei mitn ikvmp nill rantatrmill
kuin yksiniset vittelyni kanssa hulluuden
ja vuodet melun kiihkön, kurjuuden
ihmisten hahmot puusta leikatut

Mist kaikki sanat tulevat?
hetkest hetkeen niin kuin lhde loputon
kaikki palaa alkuunsa ja selitykset j
krme kohmeen kangistama jyt hntns

Silmien takana
oon kaukana kuin kaukaisin satama
silmien takana
oon kaukana kuin pilvien takana
silmien takana
oon kaukana kuin kaukaisin satama
silmien takana
oon kaukana kuin kuu

Katkeaa minus kuiva oksa lehdetn
nkee unta elmstn kvelee ja kvelee
kellot uinuu iltaan ranta haipuu puusta pakenee
vapauden lintu tunteeton